

БЕРАСЬЦЕ

№ 3-4 Люты/Сакавік

Наклад 299 асобнікаў. Распаўсюджваецца сярод сябраў і прыхільнікаў БНФ.

Інфармацыйны бюлетэнь Берасьцейскай гарадзкой Рады Партыі БНФ і Руху Беларускага Народнага Фронту "Адраджэньне"

25 САКАВІКА — ДЗЕНЬ ВОЛІ

Шаноўныя берасьцейцы!

Віншуем Вас з асноўным Нацыянальным Сьвятам нашае Бацькаўшчыны. 82 гады таму была абвешчаная незалежнасьць Беларускае Народнае Рэспублікі. Пасьля шматгадовае расейскае акупацыі беларусы на ўвесь сьвет заявілі пра сваё законнае права быць гаспадарамі ва ўласнай краіне.

Адкрыты ліст Старшыні Рады Беларускае Народнае Рэспублікі Івонкі Сурвілы да беларускага народу

Дарагія мае браты і сёстры — беларусы!

Зьвяртаецца да Вас Старшыня Рады Беларускай Народнай Рэспублікі — той Рады, якой беларускі народ у 1917 годзе даручыў свой лёс і якая абвясціла 25 сакавіка 1918 году незалежнасьць нашай Бацькаўшчыны. На долю Рады БНР выпала цяжкая адказнасьць бараніць гэтую незалежнасьць ды змагацца за яе ўсімі даступнымі сродкамі.

Рада БНР выбрала мяне на становішча старшыні ў 1997 годзе. Упершыню выбрала жанчыну, сіла якое (дазволіце сабе сказаць словамі нашага вялікага Янкі Купалы) у "любові да свае Радзімы, да свайго народу".

Найроўдліні нашага Дня Волі, дня, які нашыя суродзічы ўва ўсім сьвэце сьвяткуюць як найвялікшае нашае нацыянальнае сьвята — нашае сьвята годнасьці, бо ж у гэты дзень народ наш абвёсціў сьвету, пасыла доўгае няволі, што ён таксама хоча жыць вольным і незалежным ды быць гаспадаром у сваёй хаце — хачу падзяліцца з Вамі маім болей і маёй трывогай за Вашу будучыню і за будучыню Вашых дзятак і унукаў. Бо край знаходзіцца зноў у вялікай небясьпецы. Зноў хочучы адабраць яго ў Вас, зьнявольіць Вас.

Сталін сваім часам нішчыў наш народ голадам, арыштамі, і ссылкамі ў Сібір. Цяпер ягоныя паслядоўнікі Пуцін і Лукашэнка пры дапамозе хлусні і паліцыйнай сілы намагаюцца паставіць Вас зноў на службу "стратэгічным інтарэсам" расейскай імпэрыі. Ва ўмовах эмансypацыянаваных сродкаў масавае інфармацыйнае лукашэнкаўскае рэжым зацігае Вас у так званую інтэграцыю з Расеяй, але адным вынікам гэтае прадажнае палітыкі будзе Вашае зьбядненьне ды ў канцы зьнішчэньне Вас як нацыі, як народу.

Дарагія мае

браты і сёстры — беларусы, дарагая моладзь, любыя дзеткі (з тысячамі якіх я мела нагоду спаткацца тут, у Канадзе)! Першы раз зьвяртаюся да Вас з адкрытым лістом, бо хачу, каб Вы мяне пачулі.

Рада Беларускай Народнай Рэспублікі робіць усё, што можа, каб памачыць Беларусі перажыць цяжарны крывыс ды выйсці з яго незалежнай, свабоднай і заможнай краінай. Але бяз Вашага ўдзелу мы ня выратуем Бацькаўшчыны. Трэба, каб і Вы паказалі сьвету, што Вы ведаеце вартасьць волі, што ня хочаце быць прыладай маскоўскага імпэрыялізму й прапавіць за яго сваю кроў.

Пры развале савецкай камуністычнай імпэрыі Бог даў нашаму народу вялікі падарунак — Волю. Такія цуды ў гісторыі не паўтараюцца. Дык не дапусьцім жа, каб гэты падарунак пайшоў намарна. Беражце гэты скарб Ваш. Пакажэце сьвету, што беларускі народ яшчэ жыве. У Дзень Волі 25 сакавіка выходзьце сотнямі тысячай на вуліцы. Ідзьце са сьцягамі, сьвечкамі і абразамі. З малітвай да Бога, каб ён паслаў "прамысли Сава хвалы" на наш край і народ!

Ждаю Вам сілы, мужнасьці, вытрыманасьці.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!

*Івонка Сурвіла
Старшыня Рады БНР*

Зварот Сойму Партыі БНФ да грамадзянаў Беларусі пра 82-я ўгодкі абвешчання незалежнасці Беларускае Народнае Рэспублікі (БНР)

25 сакавіка 1918 году Рада БНР прыняла Трэцюю Устаўную Грамату, абвешчыўшы свету незалежную эўрапейскую дзяржаву — Беларускаю Народную Рэспубліку. Быў здзейснены акт надзвычайнае гістарычнае значнасці — ад гэтага часу Беларусь і беларускі народ прызнаваліся роўнымі сярод роўных у сям'і дзяржаўных народаў свету.

І хоць наша незалежніцкая хада на доўгія наступныя гады была прыпыненая расейскім бальшавіцкім акупацыйным рэжымам, высакародныя ідэалы БНР не памерлі. *Бо няма нічога наймацнейшага перад святой народнай волі.* Гэта пацвердзілі мы, беларусы, калі на пачатку 90-х гадоў за кароткі тэрмін аднавілі беларускую дзяржаўную *Незалежнасць*, вярнулі на дзяржаўныя пасады нашу *Пагоню* і наш святыя *бел-чырвона-белыя сьцягі*.

Аднак адраджэнне Бацькаўшчыны чарговы раз было гвалтоўна перарванае антыбеларускімі сіламі. Цяперашні прамаскоўскі дыктатарскі рэжым, ад самага пачатку скіраваны на ліквідацыю незалежнае Беларусі, у снежні 1999г. з падпісаннем пагаднення паміж Менскам і Крамлём пра стварэнне так званай «саюзнай» дзяржавы паставіў апошняю кропку. Гэтая змова ўяўляе для Беларусі смяротную небяспеку, бо прадугледжвае няхайлінае знішчэнне беларускіх дзяржаўніцкіх і незалежніцкіх каштоўнасцяў, пасля чаго адбудзецца захоп усёй маёмасці краіны маскоўскімі спецслужбамі ды калямаскоўскімі алігархамі; найгоршае ж — гэта ўцягванне Беларусі ў імперскую ваенную палітыку. Ужо сёння праявілася, як з неспрыяваным цынізмам усё больш і больш асноўных уладных пасадаў у Беларусі аддаюцца выхадцам з расейскіх губерняў. Гэта нахабны выклік краіне і асноўнай этнічнай Беларускай супольнасці, якая складае больш за 80 адсоткаў ад усяго насельніцтва.

Пагроза нацыянальнаму існаванню павінна аб'яднаць усіх беларусаў — у нас цяпер няма больш важных задачы на абарону нашае дзяржавы і незалежнасці.

Сойм Партыі БНФ звяртаецца да грамадзянаў Беларусі з заклікам падтрымаць бесьперанытую акцыю “Беларуская Салідарнасць” ды стаць на абарону НЕЗАЛЕЖНАСЦІ, СВАБОДЫ І СУВЭРЭНІТЭТУ БЕЛАРУСІ перад расейскаю пагрозай.

Мы мусім змагацца за незалежнасць і свабоду

ўсюды, дзе мы ёсць — у войску, на прадпрыемствах, у міліцыі, ВНУ, міністэрствах. Нам трэба змагацца, калі хочам жыць. “Беларуская Салідарнасць” дапаможа нам мабілізавацца і аднавіць законную ўладу ў Беларусі, каб адбудаваць наш разбураны *Беларускі Дом*.

Сойм Партыі БНФ заклікае грамадзянаў Беларусі ўрачыста адсвяткаваць 25 сакавіка — найвялікшую падзею нашае гісторыі, слаўную дату нашае сучаснасці.

*Жыве Беларусь!
Жывуць ідэалы БНР!*

Беларуская салідарнасць

З нагоды перарэгістрацыі Кансэрватыўна-Хрысціянскае Партыі – БНФ (Партыі БНФ) і атрымання 28 лютага 2000г. юрыдычнага пасведчання (а гэта ў сённяшніх варунках значная падзея, якую Управа Сойму Партыі БНФ адстойвала аж пяць месяцаў замест вызначанага законам аднаго!) сябра Сойму Партыі БНФ Валерыяна Мароз знаёміць чытачоў білетамі з канцэпцыяй доўгатэрміновае ўсёбеларускае акцыі “Беларуская Салідарнасць”. У межах “Беларуска Салідарнасці” ўжо некалькі месяцаў праводзіцца збор подпісаў супроць беларуска-расейскае змовы пра так званую “саюзную” дзяржаву. 82-я ўгодкі Беларускае Народнае Рэспублікі, ДЗЕНЬ ВОЛІ 25 сакавіка Кансэрватыўна-Хрысціянскае Партыя – БНФ заклікае ўрачыста адсвяткаваць на ўсёй Беларусі.

Сутнасць акцыі “Беларуская Салідарнасць” — стварэнне ў грамадстве становючага ідэалу, **заснаванага на барацьбе за беларускія нацыянальныя каштоўнасці: незалежную дзяржаву, мову, культуру**. Бо сёння зноў, каторы раз за нашу тысячагадовую дзяржаўную гісторыю, з расейскага боку правяліся рэальная пагроза нашаму нацыянальнаму існаванню. Тыя дэмакратычныя каштоўнасці, якія здоблілі грамадзяне Беларусі на пачатку 90-х гадоў (дзякуючы рашучым намаганням апазіцыі Беларускага Народнага Фронту ў Вярхоўным Савеце ды пры актыўным супраўсе ўсіх дэмакратычных сілаў краіны тагачаснай камуністычнай сістэме), сёння прайшоў час адстойваць нанова. Праз усталяваныя за апошнія пяць гадоў антыканстытуцыйныя мэханізмы дзяе расейскія групыкі — адна ў Маскве, а другая ў Менску (нельга назваць беларускім урадам рэжым Лукашэнка, у якім асноўныя пасады займаюць агенты расейскіх спецслужбаў) — пасляядоўна зыкліквідоўваюць беларускую дзяржаву, ашукваючы беларускі народ і суусветную супольнасць. **Змоўшчыкі імкліва надышлі статус міжнароднага права** пакту «Ельцын-Лукашэнка» (8.12.1999г.), што адкрывае Расіі дарогу да бесьперашкоднага гвалтоўнага захопу Рэспублікі Беларусь. Таму так сьпешна адбылася ратыфікацыя

антыканстытуцыйных дакументаў па стварэнні так званай «саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі» ў Дзяржаўне РФ (13.12.1999г.) ды ў Лукашэнкаўскай палатэ Беларусі (14.12.1999г.). Цяпер паскоранымі тэмпамі пайшло разбурэнне беларускай эканомікі, прыпыненне актыўнасці беларускага бізнесу, знішчэнне беларускай культуры, мовы, школы. Людзей, столькі разоў падманутых сыстэмаю, трымаюць пад пастаяннымі страхам згубіць нават тыя мізэрныя крыніцы існавання, якія яшчэ захоўваюцца. *Мы заклікаем грамадзянаў Беларусі правяці мужнасць і актыўна далучацца да збору подпісаў супроць пакту «Ельцын-Лукашэнка». Гэта надзвычай важна, бо такім чынам мы атэжым да Арганізацыі Аб'яднаных Нацыяў, каб не дапусціць міжнароднага прызнання гэтай змовы.*

Акцыя «Беларуская салідарнасць» — гэта змаганне з адноўленай ідэалогіяй камунізму і яго пачварным спараджэннем — «кэжэбізмам», які пад прыкрыццём псеўдаідэяў «славянскага адзінства» і «аднаўлення Вялікай Расіі» правакуюць вайну, нянавісць да чалавека, шавінізм, імперскую палітыку. Акцыя «Беларуская салідарнасць» накіраваная супроць рэваншэсцкіх плянаў камуна-імперскіх сілаў, супроць інфармацыйнае вайны, якую вядуць расейскія ды Лукашэнкаўскія СьМІ.

Мы, грамадзяне Беларусі, не павінны дапусціць вяртання камуна-кэжэбіскай імперыі. Яна нясе пагрозу ня толькі народам, якія адносна нядаўна вызваліліся ад камуністычнага ачмуэрэння, але парушае спакой і бяспэку ўсёе эўрапейскае супольнасці.

На беларускй зямлі справядку ўжываліся людзі рознага этнічнага паходжання, рознае веры і традыцыі. Нават у самыя страшныя часы эўрапейскае гісторыі, падчас рэлігійных войнаў ды палітычных катаклізмаў на Беларусі захоўвалася міжэтанічная і міжканфэсійная згода, не здаралася патрасальных незваротных канфілікаў. Наадварот, цягам стагоддзяў у Беларусі знаходзілі прытулак, а затым і сваю новую радзіму тыя, каго перасяледалі деспатычныя ўлады і фанатызаваныя грамадзтвы іншых краінаў. Дастаткова ўгадаць расейскіх старавераў і сьвітаў з Заходняе Эўропы. Некарэнныя нацыянальныя супольнасці атрымлівалі на Беларусі гарантыі бяспечнага існавання, актыўна развівалі сваю культуру, традыцыі. чым узабагалі і беларускую этнічную культуру. Вызначальным фактарам у гістарычным з'яве міжэтнічнага міру была традыцыя беларускае талерантнасці і патрабаванне павяці да беларускага этнасу ад іншых нацыянальных меншасцяў.

Мы звяртаемся да ўсіх грамадзянаў Беларусі, у тым ліку да нацыянальных супольнасцяў — польскае, украінскае, габрыйскае, татарскае, расейскае, летувіскае ды інш. — падтрымаць акцыю «Беларуская Салідарнасць», стаць на абарону нашае агульнае Радзімы. Кожны з нас павінен знайсці спосаб прыняць удзел у вырашэнні нашае агульнае задачы — абароны незалежнасці.

Народ заўсёды мацнейшы за любы рэжым!

Разам — мы сіла!

ЖЫВЕ НЕЗАЛЕЖНАЯ БЕЛАРУСЬ!

Паведамленне прэс-службы Партыі БНФ

28 лютага 2000 году Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь зарэгістравала Кансэрватыўна-Хрысціянскую Партыю — БНФ, пасведчанне № 0018.

У Статуте Партыі замацаваны наступныя палажэнні:

- поўная назва партыі: Кансэрватыўна-Хрысціянская Партыя — БНФ;

- скарачанае назва партыі: Партыя БНФ;

- Кансэрватыўна-Хрысціянская Партыя — БНФ

ёсць укладзеная назва Партыі Беларускага Народнага Фронту, якія прынятыя на яго чарговым 4-ым Зьездзе 26.09.1999г. Партыя БНФ прызнае сабою ўсю гісторыю грамадзкага аб'яднання Беларускай Народнай Фронт «Адраджэнне» і бярэ на сябе адказнасць за ўсю ягоную палітыку, усю дзейнасць і дакументы ад пачатку існавання БНФ «Адраджэнне». Кансэрватыўна-Хрысціянская Партыя — БНФ з'яўляецца пераемніцай Партыі Беларускага Народнага Фронту.

- галоўная мэта Партыі БНФ — устанавленне дэмакратычнага грамадзтва і пабудова моцнай беларускай дзяржавы.

На 4-ым Зьездзе Партыі БНФ 26.09.1999г. была прынятая Праграма Партыі. Старшынём Партыі абраны Зянон Пазыняк, намеснікам Старшыні — Мікола Анцыловіч, Юры Беленькі, Сяргей Папкоў, Уладзімер Старчанка. Абраны кіруючы орган — Соём у складзе 45 сябраў.

На першым арганізацыйным паседжанні Союму Партыі БНФ 26.09.1999г. сфармаваны выканаўчы орган Партыі — Управа Союму ў складзе 25 сябраў. Адказным сакратаром Управы Союму Партыі абраны Анатоль Крыварот, сакратарам Управы Союму Партыі — Валеры Буйвал, Віктар Каролік, Уладзімер Раманцоў, Тацяна Цяцёркіна, Алесь Чахольскі. Прэс-службу Партыі БНФ узначальвае Валеры Буйвал.

Па рашэнні З'езду Партыі БНФ праведзена перарэгістрацыя сябраў Партыі. Зь 1 сакавіка г.г.спынілася прыём заяваў у падтверджанне сяброўства ў Партыі БНФ. У далейшым прыём у Кансэрватыўна-Хрысціянскую Партыю — БНФ будзе адбывацца на агульных падставах у адпаведнасці з Палажэннем, прынятым 26 лютага г.г. Соймам Партыі БНФ, якое адпавядае артыкулам Статуту Партыі.

Зараз у Партыі БНФ у адпаведнасці са Статутам праводзяцца выбарчыя скоды ў суполках і фармуюцца новыя склады тэрытарыяльных Радаў. Праца разлічана на люты і сакавік г.г.

Асноўная праца партыйных структураў у 2000г. накіраваная на кансалідацыю беларускага грамадства дзеля абароны незалежнасці Беларусі. У з'вязку з азначаным Партыя БНФ разгортвае акцыю «Беларуская салідарнасць». Пад сцягам гэтай акцыі праводзяцца наступныя мерапрыемствы:

- збіраюцца падпісныя лісты аб непрызнанні агітрацыйнага пакту Ельцына-Лукашэнка і перадаюцца ў прадстаўніцтва ААН, Групу АБСЭ ў Менску, амбасады ШІА і Вялікабрытаніі (каб не дапусціць яго

КРОНІКА

рэгістрацыі ў якасці міжнароднага акту);

• прымаюцца заявы ў грамадзянска-Беларускай Народнай Рэспубліцы дзеля далейшай кансалідацыі грамадства і палітарызна супольнасці "Грамадзяне БНР";

• рыхтуюцца традыцыйныя адраджэнскія масавыя вулічныя акцыі ў абарону незалежнасці Беларусі: "Дзень Волі – 25 сакавіка", "Чарнобыльскі Шлях", "Дзень беларускай вайсковай славы 8 верасня", "Дзяды";

• ва ўсіх раёнах г.Менску і па Беларусі праводзяцца пікеты пад лозунгам "Лукашэнка – зыходзь", "Улада – закону", "Беларусі – беларускі парадок" ды іншыя.

ЗАЯВА

19 лютага 2000г. у праграме Беларускага тэлебачання "Панарама" член створанай А. Лукашэнкам "палаты прадстаўнікоў" П. Жушма паведаміў, што шэраг апазыцыйных партыяў праводзяць неформальныя перамовы з уладамі. У ліку іншых партыяў была названая і Партыя БНФ. Як стала вядома, на працягу мінулага і гэтага году ў перамовах бралі ўдзел спадары Ю. Хадька і В. Вячорка.

У сувязі з заявай П. Жушмы Сойм Партыі БНФ паведамляе, што названыя асобы не ўваходзяць у склад Партыі БНФ. Партыя БНФ ніякіх "скрытых" ці "адкрытых" перамоваў з уладамі рэжыму не праводзіла і не праводзіць.

Дадаткова тлумачым, што 26 верасня 1999г. на 4-ым Зьездзе парламенцкай Партыі БНФ была арганізаваная і статутна ўмацаваная як агульнапалітычная партыя. Была ўдакладненая назва партыі – Кансерватыўна-Хрысціянская Партыя – БНФ. У Статуте замацаваная таксама кароткая назва – Партыя БНФ. Дакументы пра рэгістрацыю (пасведчанні Партыі БНФ, Беларускага Народнага Фронту "Адраджэнне" і Статуту) атрыманыя ў Міністэрстве юстыцыі і захоўваюцца ва ўправе Сойму Партыі БНФ і ўправе Сойму Беларускага Народнага Фронту "Адраджэнне".

Некаторыя асобы, якія ўжо не з'яўляюцца сябрамі Партыі БНФ, працягваюць выступаць у якасці прадстаўнікоў Партыі БНФ у зносінах з іншымі арганізацыямі, партыямі і ў сродках масавага інфармацыі. У сувязі з гэтым Сойм Партыі БНФ інфармуе, што **Партыя БНФ не нясе адказнасці за дзейнасць іншых асобаў.**

25 лютага 2000г.
Сойм Партыі БНФ
Telfax (+375 17) 239 69 66,
285 99 90, Minsk, Belarus

22-23 студзеня сёлета на запрашэнне Руху «Адраджэнне Польшчы» дэлегацыя БНФ наведвала Польшчу. У складзе дэлегацыі былі Старшыня БНФ Зянон Пазыняк, намеснік Старшыні Сяргей Папкоў і прэс-сакратар Валеры Буйвал.

Дэлегацыя наведвала гарады Кракаў, Люблін, Варшаву, Катавіцы, Сасновец, Познань. Адбыліся прэс-канферэнцыі, пасля якіх рэгіянальныя і агульнапольскія прэса, радыё і тэлебачанне шырока асвятлялі візыт, сытуацыю ў Беларусі і дзейнасць БНФ. Адбыліся таксама сустрэчы з кіраўніцтвам гарадоў, лідэрамі партыйных і грамадзкіх арганізацыяў, парламэнтарамі, студэнцкай моладззью.

У Кракаве быў утвораны Камітэт Польшчы-Беларусь імя генэрала Станіслава Булак-Булаховіча (Старшыня Пётр Хлябовіч), мэтамі якога з'яўляюцца супрацоўніцтва паміж дэмакратычнымі, незалежніцкімі сіламі дзюво краінаў, інфармаванне польскага грамадства пра становішча ў Беларусі.

На пачатку сакавіка Кангрэс ЗША з ініцыятывы Камісіі па бясшэцы і супрацоўніцтву ў Эўропе дадзіў слуханні па сытуацыі ў Беларусі. Зь беларускага боку былі запрошаныя Старшыня Вархуўнага Савету, выконваючы абавязкі прэзідэнта Беларусі сп. Самён Шарэцкі, намеснік Старшыні Анатоль Лябедзька, Старшыня БНФ Зянон Пазыняк, а таксама экс-спікер Станіслаў Шушкевіч. Старшыняваў на паседжанні кангрэсмен Крыстафэр Сьміт, які значнаці, што становішча ў Беларусі робіцца ўсё больш кепсім. Таксама было адзначана, што, нягледзячы на заканчэнне сваіх паўнамоцтваў, Аляксандар Лукашэнка па-ранейшаму застаецца пры ўладзе.

Рос Вільсан, дарадца дзярж-сакратара ЗША ў справах новых незалежных дзяржаваў, наступным чынам пракамэнтаваў спробы акупацыі Беларусі Расеяй: «Рэжым Лукашэнка даўно страціў сваю легітымнасць і, на наш погляд, ня мае паўнамоцтваў абавязваць Беларусь да нечага, што можа зьменшыць сувэрэнітэт і самастойнасць краіны».

Зянон Пазыняк, які ўжо браў ўдзел у аналігічных слуханнях у 1996 годзе, адзначыў, што цяперашняе абмеркаванне мела больш дзелавы і канкрэтны характар.

(Паводле Радзі Свабода).

18-га сакавіка ў Берасьці на стадыёне «Будаўніо» адбыліся інфармацыйны пікет, які ладзілі сябры Беларускага Народнага Фронту «Адраджэнне» і Партыі БНФ. Удзел у ім узялі каля 30-ці чалавек, большасць зь якіх – моладзь. Асноўныя палітычныя лозунгі пікету: «Не – расейскай акупацыі!», «Лукашэнка – зыходзь», «Улада – закону». Палчас мерапрыемства раздаваўся інфармацыйны матэрыял пра Дзень Волі, пра цяперашняе палітычнае і эканамічнае становішча ў Беларусі.

Фотарэпартаж зь пікету – у наступным нумары.

Малады Фронт – буйнейшая апазыцыйная арганізацыя беларускае моладзі, якая выступае за незалежную моцную эўрапейскую Беларусь, за нацыянальныя адраджэньне і гуртуе ў сваіх шэрагах школьную, студэнцкую і працоўную моладзь.

Малады Фронт за:

- рэформы ў эканоміцы, палітыцы і навуцы;
- спэцыялізаванас навучыны ў школах;
- конкурсы і тэсты замеж іспытаў у студэнтаў;
- найшырэйшыя праграмы эўрапейскага абмену;
- павышэньне сумы дзяржаўнага бюджэту на адукацыю, культуру, навуку, ахову здароўя;
- памяшчэньне трату на ўзбраеньне, карныя ворганы, эканамічныя цыклічныя практы і стратныя прамысловыя моштры;
- прафэсійную нацыянальную гвардыю;
- вольны рыпак;
- свабоду слова, сумленьня і друку, захаваньне правоў чалавека;
- ЗА БЕЛАРУСЬ – Імгортую Культуры, фінансавы і тэхналігчны цнтр Усходняй Эўропы.

Малады Фронт супраць:

- прарасейскае, правінцыйнае палітыкі дзяржавы;
- жалезабэтоннай сыстэмы адукацыі, палітравых прафсаюзаў, бз-пз-эс-эмаў, разьмеркаваньняў ды іншай саўковасьці;
- вядзючага паўгалоднага абкрадзенага войска, дзе забываюць і калечыць;
- гвалтоўнага насаджэньня як расейскае, так і беларускае мовы і культуры: беларушчыну трэба абуджаць і адраджаць далікатна;
- парушэньня правоў чалавека, дыктатуры і таталітарызму;
- бездухоўнасьці, наркаманіі, СНІДУ, алькагалізму, падпеккавае злачыннасьці і забруджваньня навакольнага асяродзьдзя.

Для цябе:

Малады Фронт – гэта магчымасьці:

- атрымліваць поўную і дакладную інфармацыю;
- абараняць твае чалавечыя правы;
- стаць сабрам спартовых каманд і фан-клубаў;
- пастрабаваць сябе ў прадпрыемальніцтве;
- выявіцца ва ўласнай творчасьці.

Мы стаімо за нашу Краіну, за Адраджэньне, за Веру і Любоў, за Свабоду і Дэмакратыю, за магчымасьць проста нармалёва жыць.

Для нас, як і для цябе, Беларусь – гэта сьвятая.

На паседжаньні

Цэнтральнае Рады МФ

23 лютага ў Менску прайшло паседжаньне Цэнтральнае Рады Маладога Фронту. Ад Берасьця прысутнічалі сабры Цэнтральнае Рады МФ Сяргуж Бахун і Паліна Панасюк, а таксама ў якасьці гасьцей былі спэцыяльна запрошаныя Аляксей Балашоў, Андрус Мазька і Ліпкевіч Волга (становішча, што складалася ў берасьцёўскім кіраўніцтве МФ, вымагае больш шырокага прадстаўніцтва).

Паседжаньне Цэнтральнае Рады распачаў Старшыня Маладога Фронту Павал Севярынец, які выступіў перад прысутнымі са спавешчаньнем на палітычнай сытуацыі ў Беларусі і сьвеце. Рэзлямант склаўся з пытаньняў стратэгіі і дзейнасьці арганізацыі на 2000г.:

- 1) Усеагульная акцыя любові 14 лютага;
- 2) рэгістрацыя МФ у Міністэрстве юстыцыі;
- 3) перарэгістрацыя сабраў Маладога Фронту.

Было адзначана, што апошнія падзеі 1999г. істотна зьмянілі сытуацыю на Беларусі і па-за яе межамі. Таму праграмы дзейнасьці, што былі распрацаваныя каля паўгады таму, рызыкуюць у сёньняшніх варунках аказацца неэфектыўнымі.

Павал Севярынец сваім выступе па пытаньнях стратэгіі нагадаў прысутным, што Малады Фронт зьяўляецца па сутнасьці сваёй рухам хрысьціянска-дэмакратычным, кансэрватыўным. І ў сваёй дзейнасьці павінен прытрымлівацца адпаведных прынцыпаў, расставіць прывіртэты.

14 лютага ў дзень Сьвятога Валянціна па ўсёй Беларусі маладафронтаўцы ладзяць

Усеагульную акцыю любові (на час выхаду білетнаго акара з посьпехам прайшла на ўсёй Беларусі). Мерапрыжэства распачне сёлетні палітычны сэзон. Тое, што кожны год гэта робіць менавіта Малады Фронт, ужо стала традыцыяй, і прычым добрай. Такім чынам, гаюлым лэзунгам першай у гэтым годзе палітычнай акцыі стане не "Луку – на мукі!" і г. д., але "I Love You!". Моладзь пераможа дыктатуру і зробіць гэта Любоўю.

Самым спрэчным стала пытаньне рэгістрацыі МФ у Міністэрстве. Пасля даволі эмацыянальнага абмеркаваньня было вырашана вярнуцца да гэтай праблемы пазьней.

Р. С. 19 сакавіка адбылося чарговае паседжаньне ЦР МФ, на якім станоўча вырашанае пытаньне пра рэгістрацыю Маладога Фронту.

*Аляксей Балашоў
намеснік старшыні
Берасьцёўскае філіі
Маладога Фронту*

Каляндар

выдатных падзеяў і памятных датаў беларускае гісторыі на 2000-ы год

- 1050 Пачатак уладарання першага вядомага ў гістарычных крыніцах полацкага князя Рагвалода.
Заснаванне горада Турава (сярэдзіна X ст.). Смерць полацкай князёўны Рагнеды. Пахаваная ў Заслаўі.
- 1000 Час уладарання полацкага князя ўсяслава Чарадзея. Полацкая дзяржава ўмацоўваецца ў палітычных, эканамічных і культурных адносінах (~1050).
- 950 Міндоўг (1200?-1263). Вялікі князь і кароль ВКЛ. Заснавальнік Вялікага княства Літоўскага.
- 800 Утварэнне ВКЛ са сталіцай у Наваградку (30-я гады XIII ст.).
- 770 Гедзімін (1275-1341). Вялікі князь ВКЛ (1316-1341), бацька Альгерда, Кейстута, Яўнута... Заснавальнік дынастыі Гедзімінавічаў. Аб'яднаў фактычна ўсе беларускія землі ў дзяржаву ВКЛ.
- 725 Перамога войска ВКЛ на чале з Гедзімінам над крыжакамі пад Меднікамі (1320).
- 680 1350 – год нараджэння Вітаўта, вялікага князя ВКЛ (1392-1430). За Вітаўтам Вялікае княства дасягнула найбольшай магутнасці і росквіту. Час княжання Вітаўта і наступнае стагоддзе называюць **залатым векам** у беларускай гісторыі.
- 638 Бтва каля рэчкі Сіня Воды на ўкраіне (1362) паміж войскамі ВКЛ, якімі камандаваў вялікі князь Альгерд, і аб'яднанымі татарскімі войскамі. Татары былі ўшчэнт разбітыя, значная частка ўкраіны далучаная да ВКЛ.
- 632 Паход вялікага князя ВКЛ Альгерда на Маскву (1368). Ім былі ажыццёўленыя таксама другі і трэці паходы ў 1370 і 1373 гадах.
- 620 Паход беларускага (ліцьвінскага) войска на чале з Ягайлам на дапамогу залатаярдынскаму хану Мамаю і разанскаму князю Алегу супраць маскоўскага князя Дзьмітрыя (жнівень-верасень 1380).
- 610 Берасце атрымала Магдэбурскае права і ўласны герб (1390).
- 590 15 ліпеня 1410. Перамога войскаў ВКЛ і Польшчы пры ўдзеле чэшскіх і татарскіх атрадаў над Тэўтонскім ордэнам крыжакаў пад Грунвальдам (Дуброўнай).
- 580 Запашэнне чэхамі на каралеўскі пасад Вітаўта Вялікага (1420). Прыход у Чэхію пяцітысячнага ліцьвінскага войска на чале з Жыгімонтам Карыбутавічам.
- 575 Вітаўт Вялікі імкнецца пераўтварыць беларускае гаспадарства ў каралеўства. Ідуць перамовы з папскім дваром аб каранаванні Вітаўта.
- 510 Нарадзіўся Францішак Скарына (каля 1490-1551?).
- 500 Браслаў атрымаў Магдэбурскае права і гарадзкі герб (1550).
- 500 Пачатак трохгадовай вайны Масковіі супраць ВКЛ (1550). Гомель на тры гады патрапіў пад маскоўскую акупацыю.
- 494 5 жніўня 1506. Перамога войска ВКЛ над татарамі пад Клецкам.
- 486 8 верасня 1514. Бтва пад Воршай. Перамога войска ВКЛ на чале з гетманам Канстанцінам Астроскім над маскоўскімі захопнікамі.
- 475 Францішак Скарына надрукаваў у Вільні кнігу “Апостал” (1525).
- 450 Ваўкавыскі сойм ВКЛ (красавік 1550). Выступ беларускай (ліцьвінскай) шляхты супраць вуліі з Польшчаю.
- 450 Нарадзіўся беларускі паэт Андрэй Рымша (1550-1595). Браў удзел у вызваленні Полацку ад маскоўскіх акупантаў (1579) у вайне 1572-1582 гг.
- 450 9 снежня 1550 у Вільні Барбара Радзівіл каранавалася на вялікую княгіню ВКЛ і каралеву Польшчы.
- 436 26 студзеня 1564. Бтва каля в. Іваньск на рацэ Вула. Перамога войска ВКЛ над маскоўцамі.
- 436 Другая Аршанская бтва (1564). Атрады войска ВКЛ перамаглі авангард маскоўцаў, якія меліся злучыцца з групай, разбітай на рацэ Вула.
- 412 Выдадзены Статут ВКЛ. Зацьверджаны 28 студзеня 1588. Звод законаў дзяржавы. Помнік юрыдычнай думцы і беларускага пісьменства.
- 410 Любча атрымала Магдэбурскае права і герб горада (1590).
- 400 Нарадзіўся Казімір Семяновіч (1600-пасля 1651). Беларускі вайсковец, інжынер у галіне артылерыі, навуковец. Стваральнік шматступенёвай касмічнай ракеты. Аўтар кнігі “Вялікае майстэрства артылерыі” (1650, Амстэрдам).
- 400 8 лютага 1600. Пачатак вайны паміж Рэччю Паспалітай і Швэцыяй.
- 390 24 чэрвеня 1610. Перамога аб'яднанага войска Рэчы Паспалітай над маскоўскім каля Клушына.
- 380 13 снежня 1620. Ворша атрымала Магдэбурскае права і гарадзкі герб.
- 379 Бтва пад Хоцінам, якая адбылася 2-29 верасня 1621 паміж аб'яднаным войскам Рэчы Паспалітай і турэцка-татарскай ардой.

- У выніку гэтай кампаніі 70-тысячная войска Рэчы Паспалітай ушчэнт разбіла 220-тысячную армаду туркаў і татараў. Натхняльнік і арганізатар перамогі – вялікі беларускі ладкаводзец, гетман ВКЛ Ян Караль Хадкевіч.
- 333 30 студзеня 1667 заключанае Андрусаўскае замірэнне паміж Масквой і ВКЛ. Была завершана самая крывавая вайна ў гісторыі Беларусі (1654-1667), у якой загінуў кожны другі жыхар краіны.
- 300 Пачалася Паўночная вайна (1700-1721) паміж Швэцыяй і Рэччу Паспалітай. 8 гадоў Расея ваявала супраць Швэцыі на тэрыторыі Беларусі. Загінуў кожны трэці жыхар нашай краіны.
- 225 Заснаванне ў Гародні Вышэйшай мэдычнай акадэміі (1775).
- 225 Скасаванне расейскім урадам Магдэбурскага права ў Магілёўскай губерні (1775).
- 206 24 сакавіка 1794 пачалося вызвольнае паўстанне пад кіраўніцтвам Тадэвуша Касцюшкі.
- 200 Язэп Ходзька (6 снежня 1800-21 лютага 1881). Геадэзіст і тапограф, генэрал-лейтэнант.
- 200 У Вільні нарадзіўся Міхал Кулеша (1800-1863). Беларускі мастак. Працаваў у жанрах краявіду, гістарычным, батальным.
- 200 Валеныі Ваньковіч (14 траўня-12 траўня 1842). Беларускі мастак-рамантык. Нарадзіўся ў мястэчку Калюжыца Бярэзінскага павету. Жыў у Менску, пахаваны ў Парыжы.
- 175 Фадзеі Гарэцкі (5 траўня 1825-1868). Беларускі мастак. Выконваў размалёўкі Ісакаўскага сабору ў Санкт-Пецярбурзе. Жыў на Віцебшчыне.
- 170 Лістапад 1830. Пачатак нацыянальна-вызвольнага антырасейскага паўстання 1830-1831.
- 162 Нарадзіўся Кастусь Каліноўскі (2 лютага 1838). Кіраўнік нацыянальна-вызвольнага паўстання 1863-1864 ў Беларусі і Літве. *Нацыянальны герой Беларусі.*
- 160 Францішак Багушэвіч (21 сакавіка 1840-28 красавіка 1900). Беларускі паэт, юрыст.
- 150 Марыя Косіч (1850-1911). Беларуская фальклірыстка, этнограф, пісьменьніца.
- 150 Мікалай Судзілоўскі (15 снежня 1850-30 красавіка 1930). Дзяяч міжнароднага вызвольнага руху, навуковец-прыродазнаўца, доктар мэдыцыны. Удзельнічаў у падрыхтоўцы паўстання баўгараў супраць турэцкага ярма (1876). Жыў і працаваў у Заходняй Эўропе, ЗША, на Гаваях. У 1900 абраны сэнатарам, а ў 1901 – прэзідэнтам Гавайскай Рэспублікі.
- 137 Студзень 1863. Пачатак нацыянальна-вызвольнага паўстання 1863-1864 у Польшчы, Беларусі і Літве супраць Расеі.
- 136 Пакаранне сьмерцю Кастуса Каліноўскага расейскімі ўладамі ў Вільні 22 сакавіка 1864. *Усебеларускі дзень памяці Кастуса Каліноўскага.*
- 118 Янка Купала (7 ліпеня 1882-26 чэрвеня 1942). Нацыянальны беларускі паэт.
- 118 Якуб Колас (3 лістапада 1882-13 жніўня 1956). Нацыянальны беларускі паэт і пісьменьнік.
- 100 Адкрыццё ў Менску публічнай бібліятэкі (1900).
- 100 Міхась Забэйда-Суміцкі (14 чэрвеня-12 снежня 1981). Беларускі сьпявак. Яркі прадстаўнік эўрапейскай вакальнай школы. Пахаваны ў Празе.
- 100 Пётра Сергіевіч (10 ліпеня 1900-1 лістапада 1984). Беларускі мастак. Жыў і працаваў у Вільні, дзе і пахаваны.
- 100 Гаўрыла Гарэцкі (10 красавіка 1900-20 лістапада 1988). Беларускі геоляг, географ, эканаміст, дзяяч беларускага нацыянальна-вызвольнага руху. Акадэмік, доктар геалягічна-мінералагічных навук.
- 100 Кузьма Чорны (24 чэрвеня 1900-22 лістапада 1944). Беларускі пісьменьнік.
- 100 Мікола Касцяняровіч (22 траўня 1900-26 снежня 1937). Беларускі этнограф, мовазнаўца, літаратуразнаўца, мастацтвазнаўца.
- 100 Уладзімір Дубоўка (15 ліпеня 1990-23 сакавіка 1976).
- 100 Уладзімір Жылка (27 траўня 1900-1 сакавіка 1930).
- 90 Нарадзіўся Барыс Кіт (24 сакавіка 1910). Удзельнік беларускага нацыянальна-вызвольнага руху. Прафэсар, адзін зь вядучых амэрыканскіх дасьледнікаў у галіне ракетнага паліва. Акадэмік Міжнароднай акадэміі астранаўтыкі ў Парыжы.
- 90 Ларыса Геліюш (9 жніўня 1910-7 красавіка 1983). Беларуская паэтка.
- 83 Першы Ўсебеларускі Кангрэс. Праходзіў у снежні 1917.
- 82 25 сакавіка 1918. *Дзень Волі.* Абвяшчэньне Беларускай Народнай Рэспублікі (БНР).
- 80 27 лістапада 1920. Распачалося збройнае змаганьне за БНР – *Сьліцкі збройны чын.*
- 75 Стварэньне Беларускай сялянска-работніцкай грамады (1925).
- 70 Уладзімір Караткевіч (26 лістапада 1930-25 ліпеня 1984). Беларускі пісьменьнік.
- 55 8 траўня 1945. Дзень сканчэньня ў Эўропе Другой сусьветнай вайны.
- 10 27 ліпеня 1990. Прынятая Дэкларацыя пра дзяржаўны суверэнітэт Беларусі.

Ад рэдакцыі:

Роўна адзінаццаць гадоў таму, напярэдадні Дня Волі і выбараў у тагачасны Вярхоўны Савет СССР, у сакавіку 1989 выйшла ў свет першае непадцензурнае выданьне Найноўшае гісторыі Берасьцейшчыны: інфармацыйны бюлетэнь «ШЛЯХ» Баранавіцка-Берасьцейскага аддзяленьня Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне», які падрыхтавалі Мікола Пракаловіч і Сымон Сьвістунювіч.

Сёньня мы бачым, які нялёгі быў гэты шлях як самога выданьня, так і людзей, што стаялі ля вытокаў усяго беларускага нацыянальна-вызвольнага руху ў нашым краі. Некаторых, на жаль, ужо няма сярод нас (Уладзімер Базан, Ігар Драгун...). Іншыя, зьняверыўшыся ці стаўшыся, або, магчыма, па нейкіх іншых прычынах адышлі ад актыўнай працы. Але, без перабольшваньня, самахвэрнасьць гэтых ды іншых тысячаў адраджэнцаў не была марнаю: сёньня мы жывем у незалежнай Беларусі.

Наперадзе шмат працы. Ды існуе вечны закон прыроды і жыцьця: стаўшы на Шлях да сваё чалавечае й нацыянальнае годнасьці, зрабіўшы першыя крокі, ніколі ня вярта спыняцца і адчайвацца, бо інакш – духовае сьмерць і небьзіць.

Мы, калектыв рэдакцыі выданьня, якое шануюны чытач трымае ў руках, уважам сябе за перасмнікаў выдаўцоў «ШЛЯХУ» і з Вашаю дапамогаю будзем доўжыць справу сваіх папярэднікаў-шляхаўцаў – будаваць наш агульны БЕЛАРУСКІ ДОМ.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!!

Пра што пісаў «ШЛЯХ» у №1/1989

(правапіс арыгіналу захаваны).

«Шаноўны чытач! Табе, мабыць, не ў навіну чуць «крайне отрицательные» выказваньні сваіх «сплэмьнікаў» пра нефармальны грамадскі рух... Восё і на ідаўніх сходах выбаршчыкаў у Кобрыне і Пружане Я.Я. Скалоўны (заўв. рэд.: Я.Я. Скалоў-тагачасны 1-ы сакратар ЦК КПБ) было заяўлена, нібыта ніякага Беларускага Народнага Фронту няма.

Гарадская Рада Партыі БНФ і Руху Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне» г. Берасьце, вул. Інтэрнацыянальная, 17, пак. 17 (кожны аўторак і чэцьвер а 18 гадзіне). тэл. 20-20-87
Старшыня: Сяргей Божык
Сакратар: Дойбан Дзіна Васілеўна
Старшыня абласной Рады: Вітаўт Здановіч

апроч хіба што невялікага ядра «экстрэмістаў»...

Супраціўленьне бюракрату-функцыянераў Ты, чытач, скорэ адчуваеш і ў сабе на Берасьцейшчыне. У чым яго праяўляецца? Найперш -- у прынжэньні твай чалавечай годнасьці: маўляў, простаму люду трэба сьці і рабіць, астатняе яго не абыходзіць. У парушэньні дэмакратычных прынцыпаў... Ва ўсёчонай галоснасьці ... У немагчымасьці весці дыялог праз мясцовы друк, праз абласную газету «Зьзя», у якой, скажам, так і не пабачылі свету шматлікія водгукі на сумна вядомыя артыкулы «Эволюция политического невежества» і «Пена на волнах перестройки» (заўв. рэд.: артыкулы ва ўсіх дзяржаўных газэтах у стылі «Зимовский-Козиятко»).

Усё гэта і змусіла нас пачаць выпуск інфармацыйнага бюлетэня, які Ты зараз трымаеш у руках...

Кобрынь. У найдальшых традыцыйных застойных часоў праходзіў тут сьпектакль па вылучэньні кандыдатаў у народныя дэпутаты СССР. Праўда, кандыдатаў было ... ўсяго адзін --- Я. Я. Скалоў. Узьходзілі на трыбуну зацьверджаньня партыйнымі арганізацыямі прамоўцы, усьлаўлялі кандыдата, а заадно і свой уклад у перабудову. Ужо пачала драмаць зала, закаханая дыфірамбамі, калі раптам загучалі словы рабочага Я. І. Хамені. Яго выступ, як выбух бомбамбы, скалануў прэзідыум. Нагадаўшы заслугі кандыдата ў асушэньні Палесься, у насаджэньні суперкомплексаў, што па эфекту забруджваньня асфальду могуць супернічаць зь вялікімі гарадамі, прамоўца зрабіў выснову: «Я ўважліва прачытаў Вашу біяграфію, Яўрэм Яўсевич, і лічу, што Вам сам час падумаць не пра дэпутацкі мандат, а пра заслужаны адпачынак.» Зала доўжнымі апладысьментамі падтрымала рабочага.

Па-рознаму праходзілі прафсаюзныя сходы на Брэсцкай студыі тэлебачаньня: даялі тэхніку, вясьцяўлялі адносіны з кіраўніцтвам і адзін з другім, а найчасей пераказвалі шэптам плёткі ці чыталі.

Але сход, які адбыўся ў лютым, напэўна, запомніцца надоўга. Пасьля звычайнага рытуалу абраньня прэзідыуму з залы была ўнесена прапанова ўключыць у абвестку дня пытаньне пра адносіны членаў прафсаюза да БНФ. Што тут пачалося! Старшыня камітэту Ю. Сацінаў заявіў, што пакаідае сход (пасьля ў Брэсьце жартавалі: меншавікі пакінулі залу); галоўны рэдактар В. Лоскі патрыбаваў выгнаць з прэзідыуму старшыню мясцовага камітэту як самазванца... Аднак большасцю галасоў прапанова была прынятая. На Брэсцкай студыі тэлебачаньня была створаная група падтрымкі БНФ «Адраджэньне». А пасьля пачаліся рэпрэсіі: пасылаліся вымовы, недвуххэснэсьцы «індывидуальныя беседы». Не ўсе ўзьходзілі зь іх пераможцамі. Не ўсе выстаілі. Рэпрэсіі працягваюцца.»

БЕРАСЬЦЕ

№ 3-4 Люты/Сакавік
Наклад 299 асобнікаў. Распаўсюджваецца сярод сябраў і прыхільнікаў БНФ.
Інфармацыйны бюлетэнь Беларускай гарадской Рады Партыі БНФ і Руху Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне»

Адрэса рэдакцыі: г. Берасьце, вул. Інтэрнацыянальная, 17, пак. 17, т. 20-20-87.

Рэдактар: Мікола Новік. Вёрстка: Аляксей Балашоў.

Надрукавана пры дапамозе Берасьцейскага абласнога Цэнтру падтрымкі грамадзянскіх ініцыятываў «ВЕЖА»

333 гады

з часу завяршэння

13-гадовай расейска-беларускай вайны

1654—1667 гг.

(з гісторыі інтэграцыі)

Да сярэдзіны XVII стагоддзя нашая дзяржава, якая тады называлася Вялікім Княствам Літоўскім, ужо на працягу больш чым 150 гадоў стрымлівала агрэсіўны наступ Маскоўшчыны. Ніводнае пакаленне беларусаў не ведала тады міру, мусіўшы бараніць Айчыну ад маскоўскай навалы: у 1492–1494, 1500–1503, 1507–1508, 1512–1522, 1534–1537, 1563–1579 гг. і г.д. Гэтыя войны вымотвалі сілы нашай дзяржавы, разбуралі яе эканоміку і прымушалі да цеснага хаўрусу з Польскім каралеўствам.

У сярэдзіне XVII ст. паўстала пагроза новай вайны з Маскоўшчынай. 14 сакавіка 1653 г. маскоўскі патрыярх Нікан благаславіў цара Аляксея Міхайлавіча на захоп Беларусі. Цар паведаміў украінскаму гетману Б.Хмяльніцкаму пра згоду Масквы узяць Украіну пад сваю "высокую руку" і такім чынам далучыў яе да сваёй захопніцкай авантуры.

Увесну 1654 г. маскоўскае войска колькасцю звыш 100 тысяч чалавек рушыла на Беларусь. Усе тры маскоўскія арміі ўдарылі адначасова. Групоўка, якой кіравалі ваявода Шарамецеў і баярын Стрэшнёў, скіравала свой удар на Падзвівінне — Полацк, Віцебск, Невель. Армія пад камандай ваяводы князя Трубецкаго рушыла на Амсыцслаў — Барысаў. Цэнтральнай арміі, якой узяўся камандаваць сам цар, адводзілася галоўная задача: авалодаць страэтэгічнай фартэцай — брамай у Беларусь — Смаленскам. Для дапамогі маскоўскаму войску Багдан Хмяльніцкі выслаў на Беларусь 20 тысяч казакаў, якім даручалася акупавць нашыя землі ўздоўж Дняпра і Сажа — ударыць ў фланг беларускага войска,

захапіць Гомель, Чачэрск, Стары Быхаў ды іншыя гарады. Герачна змагаліся гарнізоны беларускіх гарадоў, але сілы былі няроўныя. У аблогу аблогі апынуўся Смаленск, капітуляваў. Полацк, ворагі захапілі Амсыцслаў, Невель, Рослаў, але не здаваўся Стары Быхаў, змагаліся Ворша і Дуброўна. У маскоў-

Зверствы расейскага войска пад час вайны 1563–1579 гг.
Гравюра XVI стагоддзя.

скіх дакументах адзначаецца, што пры захопе Амсыцслава агулам было "побито больше пятнадцати тысяч человек", "Трубецкой со товарищи город Мстиславль взял и высек и выжег, а побил в нем больше пяти на десять тысяч..." Захапіўшы Дзісню і Друю, ваявода Шарамецеў паведамаў цару: "Взяли взятъем и ратных и всяких людей, которые в городе сидели, побили и город и костелы и дома все пожгли без остатку..." Праз 14 тыдняў аблогі войска Шарамецева і казакі Залатарэнкі штурмам здабылі Віцебск і ягоныя замкі. Большыня жыхароў адмовіліся прысягаць цару, мілуючы сваю Айчыну, таму

іх з сем'ямі забралі ў палон і разаслалі на продаж у розныя гарады Маскоўшчыны. Вялікі і Сураж цар загадаў цалкам спаліць. Былі захоплены Менск, Вільня, Горадня, Берасьце. Тагачасныя нямецкія газеты, інфармууючы Эўропу пра трагедыю нашай краіны, паведамлялі, што жанчын захопнікі адсылалі ў Маскву, а старых і дзяцей кідалі

Спусташэнне Беларусі пад час вайны 1654–1667 гг.
Гравюра XVII стагоддзя.

ў агонь. Яны рабавалі палатцы, замкі, храмы, вывозілі ў Маскву іх начынне, званы, кнігі, органы, алтары, упрыгожванні, разбуралі нават надмагіллі, нябожчыкаў выкідвалі з трунаў, манахаў і сьвятароў забівалі, палілі храмы, як каталіцкія, вуніяцкія, так і праваслаўныя. Маскоўскі цар Аляксей загадаў сваім ваякам спусташаць гарады, забіваць і паланіць людзей, паліць вёскі, збожжа, сена, зьнішчаць гаспадарку. Па сутнасці ўжывалася тактыка «выпаленай зямлі».

Нягледзячы на нечуваную жорсткасць маскоўскіх акупантаў, у нашым народзе паступова нарастаў дух адпору, аднаўлялася беларускае войска, па ўсёй краіне пашыраўся партызанскі рух. Даведзенае да ад-

чаю насельніцтва Беларусі ўзнялася на збройную барацьбу з ворагам.

1 лютага 1661 г. жыхары Магілёва ўзняліся на паўстанне супраць расейскіх захопнікаў, вызвалілі з палону нашых жаўнераў і разам перабілі ўвесь варожы гарнізон. У Воршы і ваколіцах дзейнічалі аддзелы палкоўніка Самуіля Кміціча, у Амсыцяславе — Якіма Патаповіча, у Менскім і Наваградскім ваяводствах — палкоўніка Дзяніса Мурашкі, на Віцебшчыне — палкоўнікаў Камароўскага і Мікалая Валовіча. Неўзабаве партызаны наладзілі стасункі з вялікім гетманам Паўлам Сапегам. У 1659–1660 гг. адбыўся карэнны пералом у вайне і нашае войска ў цесным узаемадзеянні з партызанамі распачало выганьне ворага з роднай зямлі. У студзені 1667 г. у вёсцы Андрусаво было падпісанае мірнае пагадненне, паводле якога Беларусь страціла Смаленскую зямлю. Вайна, якая доўжылася 13 гадоў, была скончаная.

Гэта была самая страшная і крывавае вайна ў гісторыі Беларусі. Ваенныя дзеянні, масавае знішчэнне акупантамі мірных жыхароў, голад, эпідэміі і дэпартацыя скарацілі насельніцтва нашай Бацькаўшчыны больш чым удвая, а дакладней на 53% (да вайны было 2,9 мільёна чалавек, пасля вайны — 1 мільён 350 тысяч). Больш за 300 тысяч жыхароў Беларусі было вывезена ў маскоўскі палон, дзе іх прадавалі па тры–пяць, а то і па адным рублі за душу. Былі амаль цалкам разбураныя і спаленыя беларускія гарады; у Віцебску, напрыклад, страты насельніцтва склалі 94%, у Полацку — 93%, у Ляхавічах — 92%. Ва ўсходніх і паўночных паветах не засталася і трэці насельніцтва. Гаспадарка нашай краіны апынулася ў жудасным стане, а для аднаўлення яе не ставала ні людзей, ні сродкаў. Дэмаграфічныя вынікі вайны былі настолькі катастрофічныя, што толькі праз два стагоддзі Беларусь змагла дасягнуць даваеннай колькасці насельніцтва. Ад мора пралітай крыві, няшчассцяў і разбурэнняў, якія прынесла расейскае нашэсць, відавочны назвалі гады той вайны «папопам».

Захаваны правапіс арыгіналу